

CLUB DE MUNTANYA L'ELIANA

357

DESCOBRIM EL PAIS

PARC NATURAL DE LA SERRA GELADA I MINES D'OCRE

ALFAS DEL PI - BENIDORM
MARINA BAIXA

FITXA TÈCNICA

DATA EXCURSIÓ
14 d'Abril de 2013

TRANSPORT
Autobús

HORA D'EIXIDA
8 del matí. Mercat de l'Eliana

DIFICULTAT **
Sendes i pistes.

DESNIVELL
de pujada 735 m i de baixada 746 m.

DURACIÓ
5 hores aproximadament

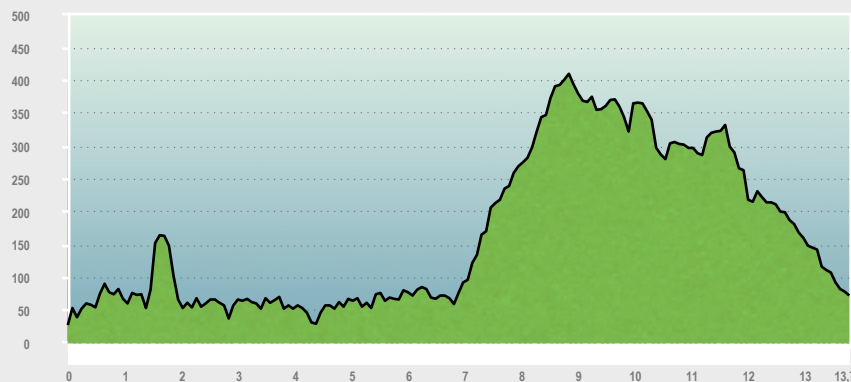
TERRENY I VEGETACIÓ
Terrenys calcaris, penya-segats. Bosc mediterrani, bruc, estepa, ginebre, etc.

COL LABORADOR
Carles

DISSENY I PUBLICACIÓ
Club Muntanya l'Eliana

CARTOGRAFIA
848-3 Benidorm

EQUIP NECESSARI
Motxilla, capell, cantimplora, botes de muntanya, roba adequada, queviures, protector solar.

	Duració.	5h		Medi. Severitat del medi natural.	2
	Desnivell de pujada.	655m		Itinerari. Orientació a l'itinerari	1
	Desnivell de baixada.	683m		Desplaçament. Dificultat al desplaçament.	3
	Distància horitzontal.	12,5 km		Esforç. Quantitat d'esforç.	2
	Tipus de recorregut	travessia			
	Pendent de neu possible	-		Escalada	-
	Pendent de neu molt probable	-		Ràpel	-

La Serra Gelada és una alineació muntanyosa situada a la costa de la comarca valenciana de la Marina Baixa, entre l'Alfàs del Pi i Benidorm. Formada per un impressionant relleu que s'alça abruptament sobre la plana costanera, la serra dona lloc, en el seu front litoral, a penya-segats de més de 300 m conegudes amb el nom de les Penyes de l'Albir on es troben reductes de vegetació d'un valor excepcional. Les puntes de la Bombarda pel nord i de les Caletes marquen els límits de la serra, envoltada pels municipis d'Altea, l'Alfàs del Pi i Benidorm.

La serra, junt als fons marins que l'envolten han estat protegits sota la figura de [Parc Natural](#) i [Reserva Marina](#) per a Generalitat Valenciana.

Història:

Les restes més antigues trobats són destrals de pedra del neolític. Els primers assentaments humans corresponen a les mines d'ocre d'origen fenici i posteriorment romà. En la cala del "Ximo" hi ha restes d'un assentament iber-romà.

Ja d'èpoques posteriors hi ha restes de dues torrasses de vigilància del segle XVII, per avisar dels atacs de pirates barbarescos, situades al far de l'Albir i a la punta de l'Escaleta

Ruta: Mines d'ocre i la Serra Gelada

Hui farem dos rutes en una.

Una primera, passeig relativament suau i cultural, per a visitar les mines d'ocre, el far de "Punta Bombarda" o de l'Albir, i la "boca de la balena".

I la segona i principal, l'ascens i travessia de la Serra Gelada desde l'Albir a Benidorm.

Primera ruta:

Comencem a la caseta d'informació del parc natural, situada en l'Albir, i seguim tranquil·lament el passeig que porta fins al far, amb diversos miradors des d'on admirar les impressionants vistes de la badia d'Altea.

Poc abans d'arribar al far, ens trobem amb una senyalització de les mines d'ocre, que indica la baixada, primer a la cala de "la Hina", i després girant una punta cap a l'est, ens trobem amb les ruïnes del que va ser una explotació d'origen fenici inicialment i posteriorment romà, d'on s'extreia ocre (barreja d'argila i òxid de ferro), material utilitzat com a colorant i que decora moltes de les ceràmiques, frisos i parets de les construccions, des de l'època fenícia i romana fins quasi els nostres dies.

Allí podrem trobar encara les restes de les pilastres que suporta-

ven el carril de les vagonetes, per on es carregava directament als vaixells fondejats a la badia. També les coves d'on s'extreia el material i nombroses restes del mineral.

Pujarem de nou a la pista per a arribar al far i admirar les vistes des del seu mirador.

Podem esmorzar ací, o ben pujar (només per gust, 20/25 minuts) a la "boca de la balena", impressionant abríc obert al mar, dins un circ tancat per parets de pedra.

Existix una pujada des del far fins a l'Alt del Governador, però sense mes al·licient que el seu fort pendent, per la qual cosa retornarem cap arrere pel mateix camí, per a fer l'ascens de la ruta "normal", quelcom mas suau i sota un frondós bosc de pins.

Segona part:

Iniciarem doncs l'ascens a l'Alt del Governador, per una escala de pedra, que dona pas a una senda en constant zig-zag, fins als 438 m. de la major altura de la serra, on es troba una estació de repetidors de telecomunicacions.

En arribar dalt, descendim per la pista asfaltada que porta a l'Alfàs del Pi, i a uns 300 metres trobem a l'esquerra l'indicador de la senda. Quasi a la vora del penya-segat, es troba el vèrtex geodèsic, des d'on podem contemplar la majestuositat dels tallats que ens acompanyaran durant tot el recorregut.

El sender prossegueix amb constants pujades i baixades, unes suaus i altres una miqueta més fortes, que ens obligaran a una major atenció.

Disfrutem d'unes preciososes vistes sobre els tallats i la línia de costa a centenars de metres davall els nostres peus. Amb la xicoteta "illa mitjana" i les gavines que voletegen sobre ella. Passarem per les ruïnes del que va ser una caseta de vigilància costera.

A l'última cima hi ha un mirador amb una ampla plataforma plana de pedra, i bones vistes de la mar i la ciutat, per a poder menjar i reparar forces.

Deixant fora de ruta l'última punta de muntanya costanera, descendim per una barrancada de pedra fins a l'Alt de la Creu, mirador en què s'alça una gran creu de ferro, emblemàtica a Benidorm, per ser el lloc escollit per a deixar ofrenes "civils".

Des d'ací abandonem la muntanya i per una sinuosa pista descendim fins a Benidorm, (platja de llevant), on, si encara no hem dinat, podem també fer-ho a la platja, amb possibilitat de beguda i café a l'abast.

